

Bilag 2.

Socialministeriet.

København, den 30. Januar 1930.

I Skrivelse af 13. November f. A. har det ærede Udvalg udbedt sig nærmere Oplysning med Hensyn til følgende Spørgsmaal angaaende det for Udvalget til Behandling foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder:

1. Hvilke Undtagelser fra Konventionen er det Regeringens Hensigt at fastsætte i Henhold til dennes Artikel 4, saafremt den maatte blive ratificeret af Danmark?
2. Hvilke Undtagelser har de 17 Stater, der har ratificeret Konventionen, fastsat i Medfør af nævnte Artikel 4?
3. Hvilken retlig Betydning kan der tillægges den af Direktøren for det internationale Arbejdsbureau, Hr. Albert Thomas, afgivne som Bilag 2 til Forslaget til Rigsdagsbeslutning aftrykte Erklæring?
4. Er Danmark ved denne Erklæring sikret mod at blive tvunget til at ændre sin Lovgivning, saafremt der paa den i Versaillestraktaten nærmere angivne Maade skulde blive klaget over, at vor Lovgivning ikke indeholder noget positivt Paabud svarende til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 2 og 5 om ugentlig Hviletid eller Kompensation for denne og heller ikke positivt paalægger Arbejdsgiverne Forpligtelser som i Artikel 7 omhandlet?
5. Hvad er Grunden til, at Sverige og Norge ikke har ratificeret nævnte Konvention?

I denne Anledning skal man med Hensyn til de enkelte Punkter i Udvalgets Forespørgsel oplyse følgende:

ad 1. Den gældende danske Lovgivnings Bestemmelser om et ugentligt Hviledøgn findes *dels* i Fabriklovens § 26, 1ste Stykke, der bestemmer, at alt Arbejde skal ophøre paa Folkekirkens Søn- og Helligdage i de under Arbejds- og Fabriktilsynet hørende Virksomheder, *dels* i Lov Nr. 145 af 18. April 1925 om Børns og unge Mennesker Arbejde, der i § 6 bestemmer, at der skal tilstaa Børn og unge Mennesker under 18 Aar, der arbejder i Erhvervsvirksomheder, et samlet, ugentligt Fridøgn, samt *endelig* i Lov om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier af 9. Juni 1920 § 7, der bestemmer, at der hver Uge skal tilstaa enhver Arbejder, der beskæftiges i de under Loven hørende Virksomheder, en samlet Arbejdsfrihed af mindst 24 Timer.

Fra disse Bestemmelser hjemler den gældende Lovgivning imidlertid en Række Undtagelser. Fabriklovens § 26 bestemmer saaledes, at Undtagelse fra Paragraffens Forbud mod Søndagsarbejde kan tillades af Socialministeren i følgende Tilfælde:

- a) Naar de paagældende Virksomheder efter deres Natur kun kan drives paa bestemte Tider af Aaret eller er afhængige af elementære Drivkræfter eller andre uregelmæssigt virkende Forhold. Arbejderne skal i saa Fald have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri.